

Posudek oponenta bakalářské práce

- autor práce - Alžběta Sedláčková
- název práce - Počátky hudební inteligence : vývoj hudebních schopností u dětí v předškolním věku
- vedoucí práce - Doc. PhDr. Lenka Hříbková,CSc..
- oponent - Doc. PhDr. Dobromila Trpišovská,CSc.

Tématem bakalářské práce Alžběty Sedláčkové je vývoj hudebních schopností v předškolním věku. Je to téma, kterému psychologové stále nevěnují pozornost odpovídající významu těchto schopností nejen pro rozvoj osobnosti, ale i v celospolečenském významu rozvoje pracovního potenciálu člověka. Každý kvalitní výzkumný počin je proto vítán a ceněn, byť jde jen o bakalářský úkol.

Práce Alžběty Sedláčkové má charakter empirické studie, ve které je i teoretická část zpracována odpovídajícím způsobem a reflektuje stav současného poznání vývoje hudebních schopností. Autorka prokazuje dovednost práce s odbornou literaturou nejen českou, ale i zahraniční. Z literárních pramenů vybírá relevantní údaje, často je však ponechává bez vlastního hodnocení, chybí jí kritičtější přístup.

Těžištěm práce je empirický výzkum, ve kterém autorka zkoumala úroveň vybraných hudebních schopností u předškolních dětí v mateřské škole. Proti výběru (pěvecko reprodukční schopnosti, hudebně sluchové, rytmické cítění, hudební paměť) nelze nic namítat, zeptala bych se pouze, jestli by u této věkové kategorie mohly být zkoumány i jiné hudební schopnosti. Autorka si položila několik otázek. Zajímá jí úroveň vybraných schopností v předškolním věku, rozdíly mezi mladšími a staršími dětmi, rozdíly mezi chlapci a děvčaty a souvislosti mezi prostředím v rodině a vývojovou úrovní hudebních schopností.

Výzkumný design je úplný a sestavený velmi dobře, zvolené metody dovolují na otázky odpovědět. V převzatém testu pro výzkum hudebních schopností sice není splněn požadavek originality, ale umožňuje autorce srovnávání jejích dat při interpretaci výsledků výzkumu. Domnívám se, že mohu autorku velmi chválit za způsob práce – je to ucelená, konzistentní studie, ve které se od začátku až do konce směřuje k jasně vymezenému cíli a přináší proto nové informace v oblasti, která, jak už bylo řečeno výše, stojí na okraji pozornosti badatelů (důvodem může být i větší míra nároků na schopnosti samotného výzkumníka).

Dovolila bych si i několik kritických poznámek. Problematická je pro mne zkouška hudební paměti. Nejenom, že šlo pouze o znovupoznání a nikoli i o reprodukci, chyběl mi tu alespoň krátký časový odstup, aby byla zřejmá doba retence. Také se domnívám, že při sestavování dvou věkových skupin by

výzkumu prospělo, kdyby mezi nimi byl větší odstup. Zvolené skupiny mají stejnou hranici 5,5 roku a chybí mi tak prostor pro vývojové změny. V interpretaci výsledků malé rozdíly mezi skupinami jsou vysvětlovány náhodou a také tím, že specifíkem hudebních schopností je, že se utvářejí relativně brzy. Pro obhajobu bych připojila ještě otázku vztahující se k teoretické části práce: Můžeme u předškolních dětí mluvit o logickém zapamatování hudebních celků? (viz str.13)

Bakalářská práce Alžběty Sedláčkové splňuje všechny parametry odborného textu jak z hlediska formální úpravy, tak i myšlenkového obsahu a stylistického zpracování. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení VÝBORNĚ.

V Praze 28. 8. 2011